Tebük Gazvesi’nde şiddetli açlık çektikleri için sahâbîler: "Ey Allah’ın Rasûlü! İzin verseniz de develerimizi kesip yesek ve iç yağı elde etsek, dediler. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Peki öyle yapın!» buyurdu."

Ebû Hureyre veya Ebû Said el-Hudrî -radıyallahu anhumâ-'dan rivayet edildiğine göre -burada râvi, hadisin bu iki sahâbîden hangisinden rivâyet edildiğinde tereddüt etmiştir- şöyle demiştir: Tebük Gazvesi’nde şiddetli açlık çektikleri için sahâbîler: Ey Allah’ın Rasûlü! İzin verseniz de develerimizi kesip yesek ve iç yağı elde etsek, dediler. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Peki öyle yapın!» buyurdu. Derken Ömer -radıyallahu anh- geldi ve şöyle dedi: "Ey Allah’ın Rasûlü! Eğer sen develeri kesmelerine izin verirsen, orduda binek azalır. Fakat (isterseniz), onlara ellerinde bulunan azıklarını getirmelerini emrediniz ve sonra da ona bereket vermesi için Allah’a dua ediniz. Umulur ki Allah, bereket ihsan eder." Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Peki öyle yapalım!» buyurdu ve deriden bir yaygı getirtip serdirdi. Sonra da elde mevcut erzakın getirilmesini emretti. Askerlerden kimi bir avuç darı, kimi bir avuç hurma ve kimi de ekmek parçacıkları getirdi. Yaygı üzerinde gerçekten pek az bir şey birikmişti. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bereket vermesi için Allah’a dua etti ve sonra: «Kaplarınızı getirip bundan alınız!» buyurdu. Askerler kaplarını doldurdular. Öylesine ki doldurulmadık bir tek kap bırakmadılar. Sonra da doyuncaya kadar yediler yine de bir hayli yiyecek arttı. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Allah’dan başka hak ilah olmadığına ve benim Allah’ın Rasûlü olduğuma şehâdet ederim. Allah’ın birliğine ve Muhammed’in peygamberliğine şeksiz, süphesiz inanmış olarak Allah’a kavuşmayan kimse, Cennet(e girmek)ten mutlaka alıkonur.»

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Tebük Gazvesi esnasında insanlar, şiddetli açlık çektiler ve Ey Allah’ın Rasûlü! İzin verseniz de develerimizi kesip yesek ve iç yağı elde etsek, dediler. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Peki öyle yapın!» diyerek izin verdi. Derken Ömer -radıyallahu anh- geldi ve şöyle dedi: "Ey Allah’ın Rasûlü! Eğer sen develeri kesmelerine izin verirsen, orduda binek azalır. Fakat (isterseniz), onlara ellerinde bulunan azıklarını getirmelerini emrediniz ve sonra da ona bereket vermesi için Allah’a dua ediniz. Umulur ki Allah, bunu hayır kılar ve az olana bereket ihsan eder. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Peki öyle yapalım!» buyurdu ve deriden bir yaygı getirtip serdirdi. Sonra da elde mevcut erzakın getirilmesini emretti. Askerlerden kimi bir avuç darı, kimi bir avuç hurma ve kimi de ekmek parçacıkları getirdi. Yaygı üzerinde gerçekten pek az bir şey birikmişti. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bereket vermesi için Allah’a dua etti. Sonra; «Kaplarınızı getirip bundan alınız!»

buyurdu. Askerler kaplarını doldurdular. Öylesine ki doldurulmadık bir tek kap bırakmadılar. Sonra da doyuncaya kadar yediler, yine de bir hayli yiyecek arttı. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Allah'dan başka hak ilah olmadığına ve benim Allah'ın Rasûlü olduğuma şehâdet ederim. Allah'ın birliğine ve Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in, peygamberliğine şeksiz süphesiz inanmış olarak Allah'a kavuşmayan kimse, Cennet(e girmek)ten mutlaka alıkonur.» Bilakis bu ikisine iman etmek Cennet'e girmek için olmazsa olmazdır. Ya kazananlarla birlikte en başta girmek için, ya da ateşten çıktıktan sonra girmek içindir.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/4955